

at saa har jeg handlet meget letsindigt, men det synes jeg ikke, jeg har. Jeg regnede ud, at de Herrer kom nok og støttede Ministeriet, og det, synes jeg, er slaaet ganske godt til.“

Halsted: „Naar den højtærede Konseilspræsident sagde, at han ikke havde bedt om nogen Støtte fra vor Side — da han havde truffet Aftale med Venstregrupperne, gik han til Kongen —, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at den højtærede Konseilspræsident netop ventede med at gaa til Kongen, indtil han fra Højre havde faaet Tilsagn om, at han havde det fulde parlamentariske Grundlag. Det er Forholdet, det kan den højtærede Konseilspræsident ikke komme bort fra. (*Konseilspræsidenten:* Det er slet ikke Tilfældet!) Jeg henstiller ganske til Tingets ærede Medlemmer, som ere voksede noget fra den højtærede Konseilspræsident, hvem de paa dette Punkt ville tro: den højtærede Konseilspræsident eller mig. Den ærede Konseilspræsident vil da erfare, at det bliver ikke ham. . . . Naar den højtærede Konseilspræsident sluttelig sagde, at han ikke har bedt om nogen Støtte, maa jeg gøre opmærksom paa, at ingen i dette Land har opfattet den Henvendelse, som skete til Gruppen, anderledes end som en Anmodning om Støtte, og det var, som sagt, først efter at han fik denne, at han henvendte sig til Kongen for at faa det endelige Mandat. Jeg kalder hele min Gruppe til Vidne paa, at hvad jeg har fremsat her, er rigtigt.“

Konseilspræsidenten: „Jeg har ikke ventet paa de Herrers Meddelelse for at faa nogen endelig Opfordring fra Kongen til at danne et Ministerium. Jeg sagde det ærede Medlem, at jeg fik allerede Opfordringen fra Kongen til at danne et Ministerium, inden jeg havde talt med Repræsentanter for „de 27“, og da jeg havde gjort det, erklærede jeg mig villig til at fortsætte. Jeg har ikke et eneste Øjeblik tænkt paa at henvende mig til de Herrer, men de Herrer have været saa elskværdige at henvende sig til mig og forsikre mig om, at de paa det Grundlag, nemlig Nedlæggelse af Københavns Befæstning i 1922 og Indskrænkning af Udgifterne o. s. v., vare villige til at støtte et Ministerium, naar jeg dannede det, og det har jeg selvfølgelig ikke taget dem ilde op. Men bedt om det har jeg ikke, og det kan ikke nytte noget at disputere om den Ting, for jeg har udtrykkelig sagt det til . . . det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4. V. (Parkov). . . . Jeg siger det ikke for at krænke de ærede Medlemmer, eller fordi jeg ringeagter deres Stemmer, men jeg siger det, fordi det ikke kan nytte, at vi lave Fantasier om, hvad de Herrer have villet, og paa hvis Stemmer Ministeriet oprindeligt af mig blev dannet. Det blev dannet uden Hensyn til de Herrers Støtte, men ganske vist blev det mig meddelt, at de Herrer vare villige til at nedlægge Københavns Landbefæstning i